

og ifølge den Kongelige Resolution af 25de Mai 1848 berettigede til at kunne avancere op til en Gage af 1800 Rd., men af disse Folk, som skulle begynde med en Gage af 1100, var der naturligviis flere, som den 11te Marts 1851 endnu stod paa en lavere Gage, og efterat denne sidstnævnte Lov traadte i Kraft, er der altsaa affkaaret dem al Mulighed til at kunne komme op til en højere Gage, uagtet de ifølge deres Bestilling ligefrem have et Krav derpaa, og der er desuden skeet dem den Uret, at medens de tidligere efter Anciennetet skulde stige op mellem de 18 kjøbenhavnske Controllører, gaaer nu Forfremmelsen imellem alle 90 Controllører i hele Landet. Uagtet den ærede Ministers Udtalelser ved Forelæggelsen af nærværende Lovudkast vistnok vare tilfredsstillende, skal jeg ikke nægte, at jeg meget skulde ønske, at han, da jeg troer, at det vilde virke særdeles beroligende paa den hele Embedsstand, idag vilde udtale sig i den Retning, at det vilde være ham magtpaaliggende, idetmindste til næste Rigsdagssession, at fremkomme med et omfattende Lovudkast om samtlige Embedsmænds og Bestillingsmænds Lønning i Staten, og navnlig maa jeg da tillade mig at anbefale Soldvæsenets Embedsmænd. Jeg erkjender, at det vistnok kan føre nogen Banskfælgighed med sig, saaledes at gjøre Noget for en enkelt Klasse, naar det maa erkjendes, at næsten alle Klasser af Embedsmænd trænge til Forbedring i deres Kaaer, men jeg troer at have viist, at det er paatrængende nødvendigt med Hensyn til Soldvæsenets Embedsmænd og navnlig med Hensyn til enkelte Klasser af samme, og derfor kunde der maaskee ogsaa med Hensyn til dem ske den Undtagelse, at deres Stilling hurtigere blev forbedret end Andres.

Steen: Jeg havde begjæret Ordet for at udtale mig i en lignende Retning som den ærede sidste Taler, idetmindste hvad Slutningen af hans Foredrag angaaer. Jeg vilde nemlig ogsaa tillade mig at udhæve, at navnlig Soldvæsenets Embedsmænd heri Kjøbenhavn ere meget uheldigt stillede, men jeg troer, at det ikke blot er de Embedsmænd, han har udhævet, der have en Gage mellem 1000—1200

Rd., som kunne trænge til at hjælpes ved denne Lov, men jeg troer, at det overhovedet gjælder om den hele Klasse af gifte Embedsmænd, hvis Indtægter ikke overstige 1200 Rd. Jeg skal derfor ganske kort fremhæve, at det vistnok vilde være ønskeligt, om Loven kunde strække sin Hjælp udover 1000 Rd. f. Gr. til 1200 Rd., og det kan vistnok gjøres udenat foraarsage nogen overordentlig stor Udgift, da der i § 4 er udelukket de Ugifte, som ikke tillige ere Familieforsørgere, ligesom man jo kunde end ydermere modificere Tillægget saaledes, at man ikke ydede noget Tillæg for den Deel af Gagen, der oversteg 1000 Rd. Dog, dette henhører nærmere under en senere Behandling, og jeg skal derfor ikke for Diebliffet opholde mig videre derved.

Minestad: Jeg havde forstaaet saavel Lovforslaget, som den ærede Ministers Motivering deraf, som gaaende ud fra to Forudsætninger, nemlig for det Første, at Embedsmændenes Løn ikke stod i Forhold til Fornødenhedernes Priis, og dernæst, at man ikke for Diebliffet kunde afhjælpe dette Misforhold ved at give en almindelig Lov om Embedsmændenes Lønning. Deraf følger, forekommer det mig, at denne Lovs Bestemmelse er midlertidig at afhjælpe det fremstaaede Misforhold, og det har derfor været mig, om jeg saa maa sige, sørgeligt at see, at man ikke har været istand til at gennemføre dette Princip; thi det Princip, hvorpaa disse to Forudsætninger hvile, er aabenbart, at alle Embedsmænds Lønninger staae i et Misforhold til Fornødenhederne, hvorfor jeg ogsaa mener, at Principet fordrer, at man udstrækker denne Hjælp til alle Embedsmænd, hvad enten de ere højere eller lavere stillede. Dette er vel nu sagtens, kan jeg tænke mig, en Umulighed for Diebliffet og jeg kan ikke nægte, at det for de Høieres Bedkommende, naar vi ikke see hen til Principet, turde være mindre paatrængende nødvendigt. Men Principet er desuden, forekommer det mig, ikke gennemført i en anden Henseende, og her synes jeg, om jeg maa bruge det Udtryk, at Forholdet stiller sig værre, idet der nemlig i Lovforslaget findes den Bestemmelse, ifølge hvilken de ude